

[Justitsministeren]

også se på, hvordan man statistisk har bedst mulighed for at bearbejde de oplysninger, man har. Og dér er arbejdsgruppen selvfølgelig frit stillet i forhold til opgaven, i forhold til at fremskaffe nogle ordentlige tal og få dem statistisk bearbejdet hurtigst muligt.

Pia Kjærsgaard (FP):

Vil ministeren af sig selv vende tilbage til Folketinget med et svar fra den arbejdsgruppe, når det foreligger? Jeg ved godt, at ministeren er blevet spurgt om det også under de tidligere spørgsmål, men jeg synes, vi må afkræve ministeren et svar på, hvornår det kan foreligge. Hvornår kan arbejdsgruppen være færdig, og er det igen Folketinget, der skal henvende sig til ministeren, eller vil ministeren vende tilbage til Folketinget?

Justitsministeren (Pia Gjellerup):

Ministeren vil vende tilbage til Folketinget, når arbejdsgruppens arbejde foreligger og jeg har truffet en beslutning i fortsættelse af arbejdsgruppens arbejde.

Hermed sluttede spørgsmålet.

Spm. nr. S 455

8) Til *indenrigsministeren* af:

John Vinther (KF):

»Kan ministeren bekræfte, at den oprindelige indbydelse til 200 krigsfanger, heriblandt familie, var aftalt mellem forligspartierne?«

Skriftlig begrundelse

Ministeren sår i Politiken torsdag den 18. februar 1993 tvivl om, hvorvidt forligspartierne bag loven om indbydelsen af særlige personer fra det tidligere Jugoslavien var enige om en kvote på 200 personer – krigsfanger og familiemedlemmer inklusive.

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Det fremgår af bemærkningerne til loven om midlertidig opholdstilladelse til visse personer fra det tidligere Jugoslavien, at der umiddelbart på grundlag af loven kunne inviteres 200 særlig nødstedte til Danmark. Derimod fremgik det ikke af loven og dens bemærkninger, hvor mange personer der skal inviteres ud over den første gruppe.

Fremgangsmåden for gennemførelsen af en ny invitationsrunde er fastlagt i loven og dens bemærkninger. Der skal herefter i hvert enkelt tilfælde af nye invitationer udarbejdes et særskilt aktstykke til forelæggelse for Finansudvalget, hvor der vil være lejlighed til nærmere drøftelse af de enkelte invitationstiltag.

Der er således i loven med bemærkninger fastlagt en meget nøje procedure for yderligere invitationer, og den procedure vil regeringen naturligvis følge.

Jeg kan således bekræfte over for hr. John Vinther, at det oprindeligt var fastsat direkte i henhold til loven, at der kan inviteres 200 personer til Danmark. Regeringen har imidlertid ønsket at sikre, at Danmark kan modtage i alt 200 krigsfanger eller andre nødstedte af den kategori, hvortil der så også kan ske en invitation af deres nærmeste familiemedlemmer, sådan som vi kender det i henhold til de almindelige regler om sammenføring. Det er en tilsvarende gruppe, der her er tale om. Det er nødvendigt at fremlægge et særskilt aktstykke for at modtage disse yderligere personer, og det har regeringen netop taget initiativ til.

John Vinther (KF):

Jeg takker for ministerens meget overfladiske svar.

Når jeg spørger, som jeg gør, er det, fordi det af Politikens artikel den 18. februar 1993 fremgår, at ministeren har givet udtryk for, at det, man nu kommer med, skyldes, at den tidligere regering ikke havde overholdt en aftale. Derfor glæder det mig da, at ministeren bekræfter, at det i loven direkte er anført, hvor mange det drejer sig om.

Jeg vil så bare gerne have ministeren til også at bekræfte, at det i betænkningen til loven, som Folketingets Retsudvalg afgav den 17. november 1992, også er anført, at der i det tal er inkluderet pårørende.

Pia Kjærsgaard (FP):

Det var faktisk også det, jeg ville spørge ministeren om. Hvor mange regner ministeren med at det alt i alt vil komme til at dreje sig om? Ministeren har jo klart sagt, at det alene er enkeltpersoner, men dertil hører jo også familier. Derfor vil jeg godt spørge ministeren: Hvor mange anslår ministeren at det vil komme til at dreje sig om, når invitationen foreligger?